

---

# Farářovat je dřina. Romantika se nekoná

---

## Farářovat je dřina. Romantika se nekoná

Filip Sedlák byl koncem minulého roku vysvěcen na kněze Církve československé husitské. Je mu 29 let, je ženatý, má tři děti a slouží v jednom z nejnavštěvovanějších husitských kostelů v Praze. Co obnáší farářské povolání a proč je dobré studovat teologii?



### **Neděle je pro faráře hlavní pracovní den. Jak vypadá ta vaše?**

Neděle je taková špička ledovce – to, co není úplně vidět, je celotýdenní příprava na kázání a bohoslužby, kdy hodiny ležím v knihách a sedím u počítače. Nedělní rána u nás doma bývají dost chaotická, ale nakonec vždy v plné sestavě dorazíme do kostela. Tam je třeba se pomodlit, domluvit se s varhaníkem na písničkách, rozdat čtení a vůbec si vyjasnit, co a jak bude. Na Vinohradech sloužím spolu s Danielem Majerem, se kterým střídavě vedu buď bohoslužbu slova, nebo eucharistii. Po bohoslužbě následuje nedělní posezení s farníky či náboženství pro děti. S rodinou pak navštěvujeme manželčiny, případně moje rodiče a domů se vracíme většinou až večer.

### **Sloužíte na Vinohradech, bydlíte u Benešova. Proč nepůsobíte v Benešově?**

Kvůli studiu jsem často v Praze, je to praktické. Každý je zpočátku romantik a říká si, jak to bude hezké, že půjde sloužit někam na venkov. Realita je nicméně taková, že na venkově je málo lidí, padající kostel a žádné peníze.

### **Farářování v Praze je bezproblémové?**

To ne. Naše obec je ale dobře zajištěná, takže se můžeme více věnovat duchovenské práci a také finančně vypomáhat chudším farnostem. V církvi je obecně málo dobrovolníků, kteří by se starali o chod kostelů a obstarávali záležitosti, na něž faráři nemají moc čas. Duchovní má sloužit bohoslužby, vysluhovat svátosti, vést biblické hodiny, vzdělávat děti, mluvit s lidmi, místo toho však často opravuje kostel a je zavalen papíry. My si naštěstí můžeme dovolit takový přepych, jako je uklízečka nebo paní na administrativu, a zbývá nám tak čas na to podstatné.

### **Nejvýraznější kulturní akcí vinohradské obce je v současnosti přednáškový cyklus Extenze. Jak dlouho přednášky běží a co je jejich náplní?**



Extenze začaly už za první republiky, za války nahrazovaly zakázanou výuku bohoslovců, pokračovaly i za komunismu a krátce v devadesátých letech, ale potom skončily. Před čtyřmi lety jsme je spolu s Husitskou teologickou fakultou UK obnovili. Vždy stanovujeme jedno zastřešující téma, jedním z prvních byl mistr Jan Hus, a zveme odborníky z fakulty a církve, kteří na dané téma přednášejí. Během ledna a února se tak posluchači seznámí s celkem pestrými škálami různých přístupů a pohledů na věc.

#### **Jste s jejich průběhem spokojen?**

Ze strany přednášejících určitě. Z jednoho ročníku se nám dokonce podařilo vydat sborník. Návštěvnost by ale podle mě mohla být klidně větší. Tady mají výhodu kolegové z malých vesnických farností. Většina jejich akcí je plná, možnosti využití na vesnici nebo v malém městě nejsou tak velké jako v Praze.

**Nepůsobíte jen v kostele, často jste k vidění také na [Husitské teologické fakultě UK](#) , kde jste doktorandem.**

#### **Co je oblastí vašeho akademického zájmu?**

Název mé disertace je Svoboda svědomí jako stěžejní zásada husitské teologie. Právě jsem dokončil článek o náboženské svobodě. Zajímalo mě, jak může náboženský exkluzivista přijmout svobodu vyznání. Jednoduše: pokud je někdo přesvědčen o pravdivosti své víry, jak může dopřát jinověrci svobodu vyznávat jinou víru, která je v očích prvního špatná?

#### **Jaký pohled zastává husitská teologie?**

Aby člověk mohl dojít k pravdivé víře, musí k ní přijít svobodně. Musím proto druhým dopřát svobodu hledat vlastní cestu. Nevyřčeno zůstává očekávání, že hledající snad nakonec dojde k pojetí víry, jež vnímám jako správné.

#### **Pro dnešní dobu to není úplně „užitečné“ téma.**

Když si uvědomíte, jak v současnosti nabývá na síle náboženský radikalismus a sílí přesvědčení o vlastní výlučnosti, tak to vlastně celkem užitečné je. Vždyť právě dnes je otázka společného soužití různých náboženství a smýšlení zásadní. Ta zacílenost na užitečnost mi vadí. Věda se příliš tlačí do toho, aby z ní plynul nějaký okamžitý užitek. Teologie má vypovídat o Bohu a o vztahu člověka k Bohu, to je nesmírně podstatné, byť se to lidem zdá neužitečné. Mám proto teď spíš chuť napsat něco „světsky“ neužitečného, ale teologicky podstatného.

#### **Teologie se dnes celkově považuje za neužitečnou. Má její studium smysl?**

Zcela nepochybně. Jedním z důvodů ke studiu teologie, i pro toho, kdo se nechce stát farářem či akademickým teologem, je podle mě kultivace sebe sama. To je ovšem málo na to, aby šel někdo teologii studovat. Člověk musí obětovat minimálně pět let studia a je to především teorie, kterou v praxi neupotřebí takovým způsobem jako třeba schopnost zpracovat daňové přiznání. To nicméně neznamená, že jde o ztracený čas. Studium teologie přinese nový pohled na životní hodnoty. Můžeme si například říct, že všichni lidé si jsou rovni a nikdo asi nebude mít nic proti. Ještě lepší je ale vědět, proč tomu tak je. Těžko totiž můžeme zastávat nějaké hodnoty, pokud nám uniká jejich zdůvodnění.

#### **Když už se ke studiu teologie někdo rozhodne, co byste mu do začátku doporučil?**

Hodně číst, chodit na přednášky a neodkládat studium jazyků na poslední chvíli. Pokud se někdo rozhodne být farářem, měl by hned začít chodit do kostela na zkušenou, aby zjistil, jak to v církvi chodí. Když se student nezapojí, dostuduje a je velmi překvapen, co se po něm potom ve skutečnosti chce. Ostatně návštěvy kostela bych doporučil i budoucímu nefarářovi. Uvidí, jak se má teorie k praxi a že to školské povídání má i konkrétní podoby. I když samozřejmě teologie není jen kostel.

#### **Co ke studiu teologie přivedlo vás?**

Moje cesta byla složitá a špatně zdůvodněná. Na gymnáziu jsem byl punker a rebel. Můj tehdejší třídní učitel, husitský farář, nade mnou ale držel ochrannou ruku a seznámil mě s prostředím na HTF UK. Já se tehdy mylně domníval, že studium teologie a filozofie bude skvělá ulevárna. Brzy jsem zjistil, že to není legrace a po roce jsem studium vzdal. Říkal jsem si, že se nenechám drtit v nějakém nesmyslném oboru, který je k ničemu a který mě nikdy nebude živit.

#### **Farářství vás dnes ovšem živí. Kdy přišla změna?**

Tehdy jsem podnikal, byla to práce čistě pro peníze. Zrovna jsme se přestěhovali s prvním dítětem na venkov a měli jsme romantickou představu, že tam budeme hospodařit – jenže to s podnikáním taky moc nešlo dohromady. Napadlo mě, že se stanu farářem, budu dostávat nějaké peníze, bydlení zadarmo a budu pracovat jen v neděli. Navíc jsem vždycky rád četl duchovní literaturu a myslel si, že farář si zbytek týdne jen čte. Křesťanství mi tehdy sice moc neříkalo, ale chtěl jsem to zkusit.

### **Splnilo se vám to?**

V obrácené podobě. Postupně jsem přišel na to, že za farářování jsou mizerné peníze, dostat byt zadarmo je velká výsada a že člověk pracuje sedm dní v týdnu dvanáct hodin denně. Jenže mě to začalo naplňovat. Zní to pateticky, ale někdy člověk opravdu pocítí jakési vyšší povolání. Ne najednou a hned, spíše tak nějak pomalu a postupně, jako když se vaří žába v hrnci. Najednou jste věřící a ani nevíte, jak se to stalo.

